

Kvačice

Přízemní dům na zvýšeném sklepe situován na západní straně ulice Zemědělské při křižovatce s ulicí Hradištskou. Podélně orientovaný k cestě. Na severní straně přízemní ke komunikaci předstupující přístavek, dále na něj navazuje další - ustupující přízemní křídlo.

Přízemí domu nebylo pro průzkum zpřístupněno. Z jižního štítového průčelí vstup sešikmenou šíjí do sklepa.

Štítové průčelí směrem ke státní silnici skosené polovalbou. Ve zděném štítě nízké oválné okénko, pod polovalbou profilovanou římsu. V přízemí dvojkřídlová vrata do sklepa. Podélné hlavní průčelí znešvařeno typovými výplněmi a nevhodnou tvrdou omítkou. Členěno starším výkladcem, dřevěnými dvoukřídlovými panelovanými dveřmi s nadsvětlíkem s rovným nadpražím, malým svislým okénkem, starším čtyřdílným oknem. Dveře jsou na úrovni zvýšeného přízemí - přístupné vnějšími čtyřmi schodky. Připojené přízemní křídlo se starším trojdílným oknem, dvoukřídlovým oknem s horním větracím křídlem trojdílným a dvoukřídlovými panelovanými vstupními dveřmi.

Střecha sedlová s oboustrannou polovalbou, krytá bobrovkou. Připojené křídlo se sedlovou oboustranně zvalbenou střechou.

Sestupná šíje se stlačenou cihelnou klasicistní valenou klenbou. Podélné zdi šíje zděné z kamene. Má hliněnou podlahu. Vede do valeně klenutého klasicistního sklepa se smíšeným zdivem. Sklep sahá údajně až k ohybu ulice Zemědělské a byl přepažen v místech, kde končí dvůr domu. Obtížně přístupný pro zvýšenou hladinu spodní vody. Vnitřní nadzemní prostory domu, které nebyly zpřístupněny, údajně plochostropé,...

Stavební historie:

Původně panský vinný sklep, klasicistní. Vlastní dům bez přístaveb je zachycen v dnešním půdorysném rozsahu mapou stabilního katastru z roku 1827. Jeho nadzemní část by mohla být v jádru rovněž klasicistní (napovídá to jeho hmota, tvar střechy, nízké eliptické okénko do štítu....), prošla však výraznou přestavbou při přístavbě křídla k ulici (bývalá pekárna) ve 30. letech 20.století.

Existenci případných starších konstrukcí v interieru je třeba prověřit doplňujícím stavebně historickým průzkumem.

Hodnocení:

Hmotově tradiční v jádru klasicistní dům s hodnotným rozsáhlým klasicistním panským sklepem.

Doporučujeme po provedení doplnění průzkumu zvážit návrh na prohlášení za kulturní památku.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet. Je přitom třeba respektovat dochované hodnoty exteriéru i interiéru stavby, její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Dům trpí zanedbanou stavební údržbou, omítka místy opadává, ..., ve sklepech zvýšená hladina podzemní vody, vztlínající vlhkost i v nadzemní části. Je proto nutno provést potřebná technická opatření.

Usedlost na jihozápadní straně ulice Zemědělské sestávající z přízemního obytného stavení, k němuž se napojuje severozápadní dvorní hospodářské křídlo a příčně průjezdné zděné stodoly uzavírající dvůr na jihozápadní straně.

Dům podélně orientovaný ke komunikaci úhlové dispozice.

Hlavní průčelí s hladkou vápennou omítkou s fialově podrovnaným soklem a profilovanou korunní římsou. Členěno vjezdovými vraty návratí s rovným nadpražím, svisle deštěnými se vstupní brankou, oknem světničky a dvěma okny světnice. Okna dvoukřídlová nedělená. Vlysový pás v nadpraží. Vedle návratí k sousednímu domu navazuje na uliční průčelí zídka kryjící soutku mezi domy. Dvorní průčelí hladké.

Sedlová střecha se hřebenem orientovaným paralelně s hlavním průčelím, krytá eternitovými šablonami.

Vnitřní prostory s rovnými podhledy.

Stavební historie:

Celá usedlost zachycena v dnešním půdorysném rozsahu mapou stabilního katastru z r.1827. Za stodolou oddělena potokem v zahradě nedochovaná další stavba (pravděpodobně starší podélně průjezdná stodola).

Dochované stavby nepřekračují svým stářím třetí čtvrtinu 19.století. Dům byl radikálně přestavěn v prvních desetiletích 20. století. Další stavební úpravy v 50.letech.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční zemědělská usedlost s obytným stavením z počátku 20.století, dochovaná bez podstatnějších rušivých zásahů.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Je třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh jednotlivých staveb usedlosti i jejich vzájemné vazby.

Kvačice, stodoly na jihozápadním humně

Většinou příčně průjezdné stodoly se dvěma perami, s dřevěnými vraty mlatu, jsou zděné z nepálených, výjimečně pálených cihel či smíšeného zdiva. Mají sedlové střechy s pálenou krytinou, štíty svisle bedněné nebo vyzděné. Stodola na p.č.35 je převážně z nepálených cihel, má krytinu eternitovou.

Stodola za čp.9 (p.č.21) je podélně průjezdná, zděná z nepálených cihel s vjezdovými vraty svisle bedněnými s rovným nadpražím s dřevěným trámovým překladem. Má sedlovou střechu s polovalbami, krytou pálenou krytinou.

Stavební historie:

Mapa stabilního katastru z roku 1827 zachycuje většinu stodol jako zděné, mimo stodoly příčně průjezdné jsou to typologicky starší stodoly podélně průjezdné.

Dochovaná stavební podoba většiny stodol nepřesahuje třetí čtvrtinu 19. století, nejmladší z nich byly postaveny nebo rekonstruovány ve 30. a 40. letech 20. století.

Hodnocení:

Soubor hmotově tradičních stodol výrazně se uplatňujících v pohledech na historické jádro vsi. Jsou urbanisticky stabilním prvkem historické urbanistické struktury Kvačic. Mezi příčně průjezdnými stodolami unikátně dochovaná poslední stodola podélně průjezdná.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Další stavební zásahy by měly v maximální míře respektovat tento soubor v jeho celistvosti.

odkaz na starší dokumentaci:

- viz. celkový přehled

Zemědělská usedlost na jihozápadní straně ulice Zemědělské, sestávající z obytného stavení s navazujícím hospodářským křídlem a stodoly.

Má částečně dochovanu původní (níže popsanou) dispozici domu se sýpkovým polopatrem s hloubkově orientovaným trojprostorovým dispozičním jádrem v západní části půdorysu. V uličním křídle na světnici navazuje další světnice a průjezd - "návratí". Na dispoziční jádro domu za komorou navazuje přímo hospodářské přízemní křídlo s chlévy. Dvůr se uzavírá příčně průjezdnou stodolou se dvěma pravoúhlými perny a středním mlatem.

Převýšené uliční průčelí obytného stavení je členěno vjezdovými vraty návratí se segmentovým nadpražím, oknem světničky a dvěma okny světnice. Vjezdová vrata v horní části skládaná do motivu slunce. Sokl obložen černým opaxytem, po stranách oken rovněž obkladové pásy z opaxytu. Okna dvoukřídlová, dělená do kříže, v nadpraží vlysový pás, profilovaná korunní římsa. Nevhodná tvrdá břizolitová omítka.

Dvorní průčelí architektonicky nezajímavé.

Sedlová střecha se hřebenem paralelně s hlavním uličním průčelím, krytá dvoudrážkovými pálenými taškami. Nad kuchyní, komorou a navazujícím hospodářským křídlem rovněž střecha sedlová, kterou má i stodola.

Všechny stavby usedlosti zděné převážně z nepálených cihel, interiéry modernizovány, plochostropé.

Stavební historie:

Na mapě stabilního katastru z roku 1827 je usedlost zachycena s dvorním křídlem na opačné straně dvora. Obytné stavení postaveno podle plánů stavitele Petra Losertha z roku 1883, stavební úpravy ve 30.letech 30.století, kdy byla upravena i stodola.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční celistvě dochovaná zemědělská usedlost. Kvalitní stavitelská práce z konce 19.století kontinuálně navazující na tradiční hliněnou lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání zemědělské usedlosti. Důležitý prvek kulturní a historické kontinuity místa.

Uliční průčelí obytného stavení s architektonicky indiferentní úpravou z 30.let.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Je třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh jednotlivých staveb usedlosti i jejich vzájemné vazby. Pro obnovu a rehabilitaci uličního průčelí doporučujeme využít dochovanou původní plánovou dokumentaci.

odkaz na starší dokumentaci:

OA:

- půdorys, příčný řez, uliční pohled, Petr Loserth 1883
Dům se sýpkovým polopatrem. Kolmo orientované dispoziční jádro o světnici, "kuchyni"-síní a komoře v pravé části půdorysu. V uličním křídle od něj nalevo leží úzká průchozí síň, druhá světnice a průjezd-"kolňa". Za druhou světnicí do dvora dvouramenné schodiště do sýpkového polopatra - "na sipku". Řešení zachovává tradiční vstup do kuchyně (v místě síně) ze dvora - z ulice přístupný přes průchozí síň nebo přes průjezd. Na komoru navazuje ve dvorním křídle chlév.
Uliční průčelí pětiosé, vodorovně členěno soklem, profilovanou kordonovou římsou, průběžnou parapetní římsou nízkých okének sýpkového polopatra a profilovanou korunní římsou. Otvory v profilovaných šambránách. V přízemí po levé straně vjezdová vrata segmentově zaklenutá.
- stodola - oprava, stav. mistr L. Kauc z Uherského Ostrohu, obsahuje půdorys starého a nového stavu, řez a situaci
Nové vyzdění štitových stěn příčně průjezdné stodoly se dvěma perami.

Zemědělská usedlost na jihozápadní straně zemědělské ulice, sestává z obytného stavení a západního přízemního dvorního hospodářského křídla.

Obytné stavení se sýpkovým polopatrem.
Dispoziční řešení prakticky totožné se sousedním domem č.10.

Hlavní uliční průčelí obytného stavení má hladkou vápennou omítku. Průčelí je členěno vjezdovými vraty návratí se segmentovým nadpražím, oknem světničky a dvěma okny světnice. Vjezdová vrata svisle deštěná se začleněnou vstupní brankou. Sokl do výše parapetu. Okna propojena vpadlým pásem v omítce. Na okny ve výši nadpraží vjezdu profilovaná kordonová římsa oddělující sýpkové polopatro, profilovaná korunní římsa.

Sedlová střecha se hřebenem paralelně s uličním průčelím, krytá dvoudrážkovou pálenou krytinou.

Vnitřní prostory s rovnými podhledy.

Stavební historie:

Na mapě stabilního katastru z roku 1827 zachycen dům i s hospodářským dvorním křídlem v dnešním půdorysném rozsahu. Dvůr se v zadní části uzavíral nedochovanou stodolou.

Dům přestavěn pravděpodobně podle plánů stavitele Petra Losertha z osmdesátých let 19.století. Dvorní křídlo podle projektu stavitele Jana Laštovky z r.1909. Dvůr uzavírala stodola od stavitele Josefa Šuty z r.1920, příčně průjezdná, která se však nedochovala.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční zemědělská usedlost dochovaná bez podstatnějších rušivých zásahů. Kvalitní stavitelská práce z konce 19.století kontinuálně navazující na tradiční hliněnou lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání zemědělské usedlosti. Urbanisticky stabilní prvek historické urbanistické struktury Kvačic.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Je třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh jednotlivých staveb usedlosti i jejich vzájemné vazby. Dům není trvale obydlen, prodlužování této situace by mohlo vést ke zhoršení jeho stavebně technického stavu.

odkaz na starší dokumentaci:

OA:

- nákres na přístavění maštale a chléva, Jan Laštovka,
stavitel z Uherského Hradiště, 1909

Přístavba ve dvorním (pravém) křídle za komorou.

- stodola - stavitel Josef Šuta 1920

Patrový dům na jihozápadní straně ulice Zemědělské. Na dům navazuje na jihovýchodní straně dvora hospodářské křídlo. V zahradě volně stojící zděná příčně průjezdná stodola.

Hlavní průčelí trojosé, v přízemí po pravé straně vjezdová vrata s rovným nadpražím, okna propojena vodorovnými pásky v omítce, dvoukřídlová dělená do kříže, sokl do výše parapetu (v soklu mezi okny v přízemí průduch do sklepa), profilovaná korunní římsa.

Sedlová střecha paralelně s komunikací.

Vnitřní prostory plochostropé.

Stavební historie:

Mapa stabilního katastru zachycuje dům v jeho dnešním půdorysném rozsahu včetně dvorního hospodářského křídla. Stodola v zahradě ve stejných místech byla dle tvaru půdorysu podélně průjezdná.

Dochovaná stavební podoba domu je výsledkem rekonstrukce s nástavbou patra v prvních desetiletích dvacátého století.

Hodnocení:

Dispozičně tradiční zemědělská usedlost, je uváděna jako příklad raného a architektonicky zdařilého zvýšení přízemního vesnického domu na patrový.

Celá usedlost je urbanisticky stabilním prvkem historické urbanistické struktury.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Je třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh jednotlivých staveb usedlosti i jejich vzájemné vazby.

Prizemní chalupa situovaná ve vnitřním prostoru návsi.

Dům s návratím. Na boční stěnu návratí navazuje ohradní zeď dvorka. Dvorek se uzavírá chlívky s pultovou střechou.

V době průzkumu přes opakované pokusy nepřístupný (pravděpodobně s rekreačním využitím).

Hlavní průčelí s profilovanou korunní římsou a hrubě omítnutým soklem, členěno svisle deštěnými latovanými vraty návratí s rovným nadpražím, se začleněnou vstupní brankou, a dvěma dvoukřídlovými šestitabulkovými okny světnice sdruženými ve společné pravouhlé vpadlé šambráně s přímou parapetní římsou. Povrchová úprava plastickou omítkou s olemováním "světnice" ustupujícím rámem hladké omítky s oblými rohy.

Ohradní zeď dvorka s hladkou bílou vápennou omítkou krytá dvěma řádky tašek.

Střechy sedlové: nad návratí a světnicí se hřebenem rovnoběžným s hlavním průčelím, a kolmo k němu orientovaným nad zbylým dispozičním jádrem. Dvoudrážková pálená krytina.

Stavební historie:

Součást druhotné chalupnické zástavby uvnitř návsi.

Na mapě stabilního katastru z r.1827 již jeho půdorysný rozsah odpovídá dnešnímu stavu, dům však neměl boční návratí vedle světnice. Dochovaná stavba svým stářím pravděpodobně nepřesahuje třetí čtvrtinu 19.století. Existenci případných starších konstrukcí je třeba prověřit doplňujícím stavebně historickým průzkumem.

Hodnocení:

Hmotově tradiční dům s návratím, s hodnotným uličním průčelím, dochovaný bez podstatnějších rušivých zásahů. Pravděpodobně stavitelská práce z konce 19.století kontinuálně navazující na tradiční hliněnou lidovou architekturu. Důležitá součást historické urbanistické struktury.

Doporučujeme po provedení doplnění průzkumu zvážit návrh na prohlášení za kulturní památku.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet. Je přitom třeba respektovat dochované hodnoty exteriéru i interiéru stavby, její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Usedlost na jihozápadní straně kvačické návsi. Sestává z obytného stavení se sýpkovým polopatrem paralelně orientovaného z komunikací a kolmo napojeného severozápadního dvorního křídla.

Není trvale obydleno, nepřístupné.

Hlavní průčelí je v přízemí členěno vjezdovými vraty návratí svisle bedněnými se segmentovým nadpražím se segmentově zakončenou začleněnou vstupní brankou pro pěší, dvěma okny světnice, vstupními panelovanými dveřmi síně s děleným nadsvětlíkem s rovným nadpražím, dalším oknem světničky a okénkem komory. Okna propojena v celé šíři průčelí vpadlým vodorovným pásem v omítce, jsou dvoukřídlová dělená do kříže. Okénko komory svislé obdélné zamřížované je ve vpadlé šambráně velikosti ostatních oken. Sýpkové patro odděleno kordonovou profilovanou římsou, profilovaná římsa korunní. Sedm svislých šterbinových průdůchů v polopatře, nad komorou okénko stejných rozměrů jako okénko dolní.

Střecha sedlová se hřebenem rovnoběžným s uličním průčelím, krytá eternitovými šablonami.

Stavební historie:

Mapa stabilního katastru z roku 1827 zachycuje se st.p.č.61 usedlost s podélně orientovaným obytným stavením zaujímajícím přibližně 2/3 šíře parcely. Popisovaný dům vznikl posléze právě na nezastavěném místě na severní straně.

Jeho stavební podoba patrně příliš nepřesahuje svým stářím konec 19.století. Průčelí ve stavitelské úpravě z období první republiky. Existenci starších konstrukcí může prokázat pouze doplnění SHP.

Dochována plánová dokumentace novostavby z roku 1914 s označením č.26 a p.č.61/2, která se vztahuje buď k tomuto domu, nebo k mateřské usedlosti č.26.

Hodnocení:

Hmotově tradiční dům bez podstatnějších rušivých úprav. Novodobá kvalitní stavitelská práce navazující na tradiční lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání obytného stavení zemědělské usedlosti. Důležitý prvek kulturní a historické kontinuity místa. Spoluvytváří prostor návsi.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet. Je přitom třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh stavby. Dům není trvale obydlen, prodlužování této situace by mohlo vést ke zhoršení jeho stavebně technického stavu.

odkaz na starší dokumentaci:

OA:

? - č.26 - p.č.61/2 - Jan Laštovka z Uherského Hradiště 1914, obsahuje půdorys, pohled, řezopohled Wagneriánská fasáda.

Velká přízemní zemědělská usedlost na severovýchodní straně návsi.

Sestává s podélně orientovaného obytného stavení se zvýšeným podstřeším, na něž kolmo navazuje severozápadní dvorní křídlo. Na jižní straně vedle vjezdu situován hloubkově orientovaný výměnek.

Všechna křídla jednotraktová s tradiční dispozicí.

Mírně převýšené velmi dlouhé průčelí, hmotově tradiční.

Vnitřní prostory s rovnými podhledy.

Stavební historie:

Mapa stabilního katastru z roku 1827 zachycuje usedlost s přibližně stejným půdorysem.

Dochovaná stavební podoba usedlosti je výsledkem stavitelské úpravy ve 30.-40.létech tohoto století (stavitel V.Petrík?).

Stodola z roku 1934 dle projektu stavitele Josefa Šuty.

Hodnocení:

Poslední velká zemědělská usedlost s hloubkově orientovaným průjezdem odděleným výměnkem v obci, dochovaná ve stavitelské úpravě z období první republiky.

Hmotově a dispozičně tradiční.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Další stavební zásahy musí respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh celé usedlosti.

odkaz na starší dokumentaci:

OA:

- *nákres na postavení stodoly, Josef Šuta 1934, obsahuje půdorys, pohled, řez, situace*

Příčně průjezdná stodola se dvěma perami.

Usedlost na severovýchodní straně návsi, v řadové zástavbě, koncová při vyústění ulice Mlýnské.

Sestává z domu se sýpkovým polopatrem, na nějž kolmo navazuje jihovýchodní dvorní hospodářské křídlo. Dvůr se v zadní části uzavírá příčně průjezdnou zděnou stodolou.

Není trvale obydlen, nepřístupný.

Má průčelí členěno v přízemí vjezdovými vraty návratí se segmentovým nadpražím, vstupními dvoukřídlovými historizujícími dveřmi s nadsvětlíkem s rovným nadpražím, dvojicí oken a dalším oknem. Okna dvoukřídlová, dělená do kříže. V patře jeden zazděný průduch nad vjezdem a pět dalších malých obdélných svislých průduchů sýpkového polopatra. Průčelí zbaveno omítky. Nad vjezdem obnažen segmentový trámový průvlak.

Střecha sedlová se hřebenem rovnoběžným s uličním průčelím.

Přízemí zděno z pálených, patro převážně z nepálených cihel.

Stavební historie:

Mapa stabilního katastru z roku 1827 zde zachycuje jedinou velkou usedlost s dlouhým podélně orientovaným obytným stavením s oboustranně napojenými krátkými dvorními křídly, která se v průběhu 19.století rozdělila na dnešní č.40? a 211. Dochovaná stavební podoba domu pravděpodobně nepřekračuje svým stářím konec 19.století, existenci případných starších konstrukcí může prověřit pouze doplnění SHP.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční zemědělská usedlost dochovaná bez podstatnějších rušivých zásahů. Kvalitní novodobá stavitelská práce kontinuálně navazující na tradiční hliněnou lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání zemědělské usedlosti. Důležitý prvek kulturní a historické kontinuity místa.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet.

Je třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh jednotlivých staveb usedlosti i jejich vzájemné vazby.

Usedlost na severovýchodní straně Zemědělské ulice.

Skládá se z obytného stavení se sýpkovým polopatrem s navazujícím severozápadním přízemním dvorním křídlem a stodoly na konci zahrady (viz.skupina stodol za č.46-49). Obytné stavení paralelně orientováno ke komunikaci.

Usedlost nebyla pro průzkum zpřístupněna.

Hlavní převýšené průčelí členěno čtyřmi průduchy patrové komory, oknem, vstupními dveřmi síně, dalšími dvěma a jedním oknem, náležejícími pravděpodobně světnici a světničce, a plechovými vjezdovými vraty návratí v horní části prosklenými s rovným nadpražím. Vlysový pás v nadpraží oken, profilovaná korunní římsa, sokl hnědý, tvrdá vápenocementová omítka. Před komoru předstupuje blok sklepa.

Střecha sedlová se hřebenem paralelně s hlavním průčelím.

Stavební historie:

Mapa stabilního katastru z roku 1827 zachycuje usedlost v dnešním půdorysném rozsahu včetně stodoly, hospodářské křídlo je však vyznačeno jako součást sousední usedlosti č.46.

Dochovaná stavební podoba domu pravděpodobně nepřesahuje příliš konec 19.století, úprava průčelí z období první republiky.

Existenci případných starších konstrukcí je třeba prověřit doplněním SHP.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční zemědělská usedlost dochovaná bez podstatnějších rušivých zásahů. Kvalitní novodobá stavitelská práce kontinuálně navazující na tradiční hlíněnou lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání zemědělské usedlosti. Urbanisticky stabilní prvek historické urbanistické struktury Kvačic.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet.

Je třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh jednotlivých staveb usedlosti i jejich vzájemné vazby.

Uliční průčelí vyžaduje především novou povrchovou úpravu hladkou vápennou omítkou a výměnu plechových vjezdových vrat dřevěnými.

Skupina stodol za č.46 - 49 (p.č.110/2, 111/2, 114/2?, 108)

Za čp.49 ohradní zeď zahrady z nepálených cihel na kamenném soklu. Horní ukončení vyspraveno pálenými cihlami.

Stodola patřící k usedlosti č.48 nebo 49 z nepálených cihel. Příčně průjezdná se dvěma perami. Vjezdová vrata svisle deštěná s trémovým průvlakem, římsa profilovaná z odstupňovaných cihel. Sedlová střecha s pálenou krytinou. Obdobná sousední stodola (za čp.) s asymetricky situovaným vjezdem.

Stodola dalšího domu - č.46 rovněž z nepálených cihel. Štíty svisle bedněné. Příčně průjezdná. Byla omítnuta, ale má z velké části opadanou omítku. Sedlová střecha krytá eternitovými šablonami. Vjezdová vrata mlatu svisle bedněná s trémovým průvlakem. Do zahrady přístodolek. V zahradě domu sklípek s vystupující šíjí. Svrchní straně drnovaná. Vlastní dům - hmotově tradiční dům s návratím upravovaný ve třicátých letech (stavitel Petřík?). Na dispoziční jádro navazuje hospodářské křídlo, dvůr se uzavírá příčně průjezdnou zděnou kolnou. Střechy sedlové, nároží u kolny v napojení hospodářského křídla zvalbené. Další drobná volně stojící stodůlka.

Ostatní stodoly na severovýchodním humně ve své většině zděné, příčně průjezdné, se dvěma perami pravouhlého půdorysu, mají sedlové střechy s pálenou krytinou. Některé pouze z nepálených cihel, většinou ze smíšeného zdiva, zřídka z cihel pálených. Vjezd většinou s rovným trémovým průvlakem, nebo segmentově tvarovaným.

Stavební historie:

Mapa stabilního katastru z roku 1827 zachycuje většinu stodol jako zděné, mimo stodoly příčně průjezdné jsou to typologicky starší stodoly podélně průjezdné.

Výše popsané stodoly za č.46-49 přitom půdorysně odpovídají stavu zachycenému stabilním katastrem.

Dochovaná stavební podoba většiny stodol nepřesahuje třetí čtvrtinu 19. století, nejmladší z nich byly postaveny nebo rekonstruovány ve 30. a 40. letech 20. století.

Hodnocení:

Soubor hmotově tradičních stodol východního humna, z nichž za nejhodnější považujeme výše popsanou celistvou skupinu. Jsou urbanisticky stabilním prvkem historické urbanistické struktury Kvačic.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Další stavební zásahy by měly v maximální míře respektovat tento soubor v jeho celistvosti.

odkaz na starší dokumentaci:

- viz. celkový přehled

Přízemní chalupa kolmo orientovaná ke komunikaci. V zadní části s krátkým křídlem kolmo napojeného výměnku. Dvorek ohrazen ohradní zdí.

Má tradiční trojprostorové dispoziční jádro.

Hlavní průčelí do ulice Zemědělské s jedním trojdílným oknem s hladkou bílou vápennou omítkou, s vysokou červenou podrovnávkou, ve zděném trojúhelném štítě kruhový výzorník. Výměnek má obdobné jednoduché štítové průčelí s jedním dvoukřídlovým oknem děleným do T a malým obdélným výzorníkem ve štítě. Ohradní zeď kryta dvěma řádky dvoudrážkových pálených tašek. V ní vedle hlavního štítového průčelí vstupní branka.

Střecha nad domem i výměnkem sedlová.

Vnitřní prostory s rovnými podhledy.

Stavební historie:

Dům bez výměnku zachycen na stejném půdoryse mapou stabilního katastru z roku 1827. Jeho dochovaná stavební podoba nepřekračuje svým stářím třetí čtvrtinu 19.století. Byl stavebně upravován ve 20.-30. a 60.letech 20.století.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční dům. Jeden z posledních s kolmou orientací, vývojový předchůdce "domu s návratím". Štítové průčelí s nevhodným trojdílným oknem.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Další stavební zásahy musí respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh stavby. Je zapotřebí rehabilitovat štítové průčelí výměnou typové výplně za dvě atypická dvoukřídlová vícetabulková okna.

Prizemní řadový dům situovaný na severní straně ulice Zemědělské. Patří majetkově k sousednímu domu č.207.

Z původního domu s návratím dochováno pouze uliční křídlo o světnici a návratí.

Dům se do ulice obrací dvěma okny světnice a vjezdovými vraty návratí. Vlysový pás v nadpraží oken přechází do šambránových pásů po stranách oken, odsazený sokl. Tvrdá omítka.

Dvorní průčelí po levé straně s otevřeným návratím s trámovým průvlakem ve středu s datováním letopočtem 1783 (uprostřed s křížem).

Má sedlovou střechu se hřebenem paralelním s hlavním uličním průčelím.

Postaven v převážné části z nepálených cihel.

Ve světnici je trámový strop s podvlečeným průvlakem kolmo orientovaným k uličnímu průčelí, nesoucím tři podélné trámy. Průvlak i trámy s okosem a náběhy, překládaný prkenný záklop. Návratí otevřeno do krovu. V boční stěně světnice okénko s průhledem do návratí.

Stavební historie:

Na mapě stabilního katastru z roku 1827 zachycena hloubkově orientovaná chalupa stejného půdorysu.

Datovaný trám návratí s letopočtem 1783 pravděpodobně druhotně použitý při přestavbě. (Se svým opracováním s okosem a náběhy byl nejspíše hlavním trámem nebo průvlakem starší světnice.) Podle řešení průčelí i průhledu mezi světnicí a návratím se jedná pravděpodobně o přestavbu podle plánů zednického mistra Jiřího Daňka z roku 1888. Při tomto zásahu se jednalo pouze o světnici a návratí. Na světnici navazující prostory hloubkově orientovaného dispozičního jádra v západní části půdorysu - kuchyně-vstupní síň a komora - byly zbořeny teprve v posledních desetiletích.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční dům s návratím, z něhož je dochována pouze přední část se světnicí a návratím. Do jeho stavitelské úpravy z konce 19.století druhotně začleněn trám s datováním 1783. Nevhodná tvrdá omítka.

Doporučujeme podat MK ČR návrh na prohlášení za kulturní památku.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Dům trpí tím, že není trvale obydlen. Vyžaduje brzkou obnovu, dříve než se jeho stavebně technický stav kriticky zhorší. S tím souvisí i nalezení vhodného využití.

Při rehabilitaci stavby je zapotřebí zachovat v co největší možné míře autentickou hmotu stavby a architektonický detail. Je přitom třeba respektovat její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Měl by být doplněn stavbou respektující půdorysnou stopu zaniklé části, přizpůsobující se hmotově a dispozičně stavbě dochované.

Nevhodnou tvrdou omítku hlavního průčelí je třeba nahradit hladkou vápennou.

odkaz na starší dokumentaci:

OA:

- č? - přistavění nové světnice a průjezdu, zednický a tesařský mistr Jiří Daněk 1888, obsahuje pohled, půdorys a řez

Pozn.: V oblasti tzv. podunajského hliněného domu se setkáváme s datováním starších staveb pouze výjimečně a letopočet 1783 (byť zde na druhotně osazeném trámu) patří k nejstarším dosud známým.

Řadový přízemní dům na západní straně ulice Luční.

Má dispozici tradičního "domu s návratím". Ke komunikaci kolmo orientované trojprostorové dispoziční jádro sestává ze světnice, ze dvora přístupné střední vstupní síně - kuchyně a komory. Z komory vede strmé přímé jednoramenné schodiště do malého sklepa. Sýpka nad komorou je přístupná ze dvora žebříkem. Nalevo od hlavní světnice leží samostatná světnička výměnku přístupná ze dvora přes úzkou síň - kuchyň. Vedle ní pak průjezd - "návratí". Na komoru navazuje ze dvora přístupný chlév.

Dvůr se uzavírá ohradní zdí z pálených cihel.

Dům není v současné době trvale obydlen a slouží jako skladové a hospodářské místnosti sousedního domu, s jehož dvorem je propojen otvorem vybouraným v zadní stěně chléva.

Hlavní uliční průčelí má členěno vjezdovými vraty návratí s vydělenou vstupní brankou, oknem světničky a dalšími dvěma okny světnice. Vodorovně je členěno odsazeným soklem, profilovanou korunní římsou. Okna dvoukřídlová šestitabulková. Dřevěná vrata návratí svisle bedněná. V horní části průčelí, odpovídající horní třetině oken má hrubou plastickou omítku, v níž jsou vjezdová vrata a okna lemována pruhem hladké omítky. Dolní část s hladkou vápennou omítkou.

Dvorní průčelí po pravé straně s otevřeným návratím.

Střechy sedlové - nad návratím a oběma světnicemi se hřebenem paralelním s uličním průčelím, na niž se kolmo napojuje střecha nad síní, komorou a chlévem. Kryté dvoudrážkovou pálenou krytinou.

Dům je postaven převážně z nepálených cihel.

Vnitřní prostory mají trámové stropy s prkenným záklopem, hlavní světnice s trámy s okosem a náběhy s podvlečeným okoseným průvlakem a překládaným záklopem. Ve světničce dochována kachlová kamna, v kuchyni výměnku, která sloužila zároveň jako síň sporák z dvacátých let tohoto století.

Stavební historie:

Dům není zachycen (spolu s ostatními stavbami v ulici Luční) mapou stabilního katastru z roku 1827. Vznikl jako novostavba nejdříve v 80.letech 19.století. Úprava průčelí odpovídá analogickým projektům ostrožského stavitele Josefa Šuty ze začátku 20.let 20.století.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční téměř intaktně dochované obytné stavení s hospodářským zázemím, s hodnotným vernakulárním průčelím z počátku 20.let 20.století. Kvalitní stavitelská práce z konce 19.století kontinuálně navazující na tradiční hliněnou lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání zemědělské usedlosti. Jedna z nejhodnotnějších dochovaných staveb lidového charakteru v rámci Kvačic i celého města. Důležitý prvek kulturní a historické kontinuity místa.

Doporučujeme podat MK ČR návrh na prohlášení za kulturní památku.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Dům trpí dlouhodobě zanedbanou stavební údržbou i tím, že není trvale obydlen. Vyžaduje brzkou obnovu, dříve než se jeho stavebně technický stav kriticky zhorší. S tím souvisí i nalezení vhodného využití.

Při rehabilitaci stavby je zapotřebí zachovat v co největší možné míře autentickou hmotu stavby a architektonický detail. Je přitom třeba respektovat její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Dům se sýpkovým polopatrem v řadové zástavbě na východní straně ulice Luční. Podélně orientovaný ke komunikaci.

Neobydlený, trvale nepřístupný.

Hlavní převýšené uliční průčelí členěno dvěma okny světnice, vstupními dveřmi, oknem světničky a vjezdovými vraty návratí s rovným nadpražím, svisle deštěnými se začleněnou segmentově završenou vstupní brankou. Okna dvoukřídlová dělená do kříže. Sokl z umělého kamene do výše parapetu, okna propojena vodorovným pásem v omítce, vlysový pás v nadpraží, profilovaná korunní římsa. Vstupní dveře dvoukřídlové, klasicizující s trojdílným nadsvětlíkem s rovným nadpražím.

Sedlová střecha se hřebenem rovnoběžným s uličním průčelím.

Stavební historie:

Dům není zachycen (spolu s ostatními stavbami v ulici Luční) mapou stabilního katastru z roku 1827. Dobu jeho vzniku není možno přesněji určit bez zpřístupnění a doplnění stavebně historického průzkumu.

Úprava exteriéru z 20.let tohoto století.

Hodnocení:

Hmotově tradiční dům bez podstatnějších rušivých úprav. Novodobá kvalitní stavební práce navazující na tradiční lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání obytného stavení zemědělské usedlosti. Důležitý prvek kulturní a historické kontinuity místa.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet. Je přitom třeba respektovat její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Dům není trvale obydlen, prodlužování této situace by mohlo vést ke zhoršení jeho stavebně technického stavu.

Bývalý hostinec, dnes opuštěný, trvale uzamčený, nepřístupný. Situován na jižní straně ulice Hradištské. Paralelně se státní silnicí, přízemní. Dvůr ohrazen zdí, navazující západní přízemní dvorní křídlo.

Hlavní uliční průčelí se soklem a profilovanou korunní římsou, členěno oknem, dvoukřídlovými panelovanými vstupními dveřmi s nadsvětlíkem s rovným nadpražím, dalšími čtyřmi okny. Okna dvoukřídlová dělená do T s horním větracím křídlem čtyřdílným, zamřížovaná. Mají přímé parapetní římsy, jsou propojena páskem v omítce ve výši horní třetiny oken. Nad okny secesní dekor.

Valbová střecha s dvoudrážkovou pálenou krytinou. Dvorní křídlo se střechou sedlovou.

Stavební historie:

Bývalá panská pálenice.

Půdorys domu i jeho dvorního křídla odpovídá stavu zachycenému mapou stabilního katastru z r.1827. Dům byl výrazně přestavěn v roce 1914. Existenci případných starších konstrukcí je třeba prověřit doplňujícím stavebně historickým průzkumem.

Hodnocení:

Hmotově tradiční dům s hodnotným pozdně secesním průčelím ze začátku 20.století dochovaný bez podstatnějších rušivých zásahů. Spolu se svým hospodářským křídlem je stabilním prvkem historické urbanistické struktury Kvačic.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet. Je přitom třeba respektovat dochované hodnoty exteriéru i interiéru stavby, její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Dům trpí dlouhodobě zanedbanou stavební údržbou i tím, že není trvale obydlen. Vyžaduje brzkou obnovu, dříve než se jeho stavebně technický stav kriticky zhorší. S tím souvisí i nalezení vhodného využití. K obnově lze s výhodou využít dochovanou plánovou dokumentaci z roku 1914.

odkaz na starší dokumentaci:

OA:

- hostinec - adaptace, B.Novák, zednický mistr Brno, 1914, obsahuje půdorys, pohled a řez

Rohový dům. Zachycena pouze část dispozice s úzkou hloubkovou průchozí síní, od níž nalevo leží světnice a sklad, napravo sál a vedle něj na rohu místnost pro hosty, na niž kolmo navazuje kuchyně.

Navržena postsecesní úprava průčelí. Průčelí šestiosé s okny dělenými do T, členěno soklem, kordonovou římsou dělící průčelí v poloviční výši oken, která odděluje dolní část průčelí s hrubou omítkou od horní hladké. Pod okny geometrizované čtvercové parapetní výplně, nad okny stylizovaná šambrána.

Kvačice, dům č.? mezi č.85 a 86 (Hliníky)

(p.č.?)

Prizemní dům s návratím v jihozápadní řadě Hliníků. Obrácen hlavním uličním průčelím do vnější uličky.

Dům není trvale obydlen a v době průzkumu byl proto nepřístupný. (pravděpodobně rekreační využití)
Má hloubkově orientované dispoziční jádro se návratím připojeným v uličním křídle vedle světnice.

Průčelí hlavní uliční se soklem a profilovanou korunní římsou, členěno hladkou zdí "mlatevně", vjezdovými vraty návratí s rovným nadpražím a dvěma dvoukřídlovými šestitabulkovými okny světnice. Plastická omítka po obou stranách vjezdových vrat s olemováním pruhem omítky. Barevné řešení : šmolkově modrá s bílým olemováním, růžový sokl.

Sedlová střecha paralelně s uličním průčelím.

Zděný z nepálených cihel.

Stavební historie:

Dům je součástí parcelační domkářské zástavby v Hliníkách, kterou ještě mapa stabilního katastru v r.1827 nezachycuje. Jeho dochovaná stavební podoba svým stářím pravděpodobně nepřesahuje třetí čtvrtina 19.století.
Existenci případných starších konstrukcí je třeba prověřit doplňujícím stavebně historickým průzkumem.

Hodnocení:

Dům s návratím s hodnotným tradičně upraveným průčelím. Lidová nebo stavitelská práce náležející k širší oblasti podunajského hliněného domu. Hmotově a dispozičně tradiční, bez podstatnějších rušivých zásahů. Součást malebné domkářské zástavby Hliníků.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet. Je přitom třeba respektovat dochované hodnoty exteriéru i interiéru stavby, její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Domek, kolmo orientovaný ke komunikaci, do střední uličky mezi oběma parcelačními řadami Hliníku obrácen příčně průjezdnou kolnou, která uzavírá dvůr. Na štítové průčelí domu po levé straně navazuje ohradní zeď krytá bobrovkou s brankou.

Má základní tradiční trojprostorovou dispozici.

Po levé straně štítového průčelí domu ohradní zeď krytá bobrovkou s brankou s dřevěnými panelovanými vstupními dveřmi z období první republiky. Štítové průčelí je hladké se dvěma okny dvoukřídlými dělenými do kříže. Ve štítě má svislý obdélný průduch do podstřeší. Hladká tvrdá omítka.

Dům i kolna mají sedlovou střechu krytou bobrovkou.

Stavební historie:

Dům je součástí parcelační domkářské zástavby v Hliníkách, kterou ještě mapa stabilního katastru v r.1827 nezachycuje. Jeho stáří nepřekračuje konec 19.století, patří však k posledním dochovaným z typologicky starší vrstvy hloubkově orientovaných chalup, předcházející tzv. domy s návratím. Upravován v období první republiky.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční stavba bez podstatnějších rušivých zásahů. Jeden z posledních domů s kolmou orientací. Součást malebné domkářské zástavby Hliníků.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Další stavební zásahy musí respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh stavby včetně kolny a ohradní zdi. Uliční průčelí vyžaduje úpravu hladkou vápennou omítkou.

Dům s návratím v severovýchodní řadě Hliníků. Obrácen hlavním uličním průčelím do vnější uličky.

Dům není trvale obydlen a v době průzkumu byl proto nepřístupný.

Má hloubkově orientované dispoziční jádro se návratím připojeným v uličním křídle vedle světnice.

Hlavní průčelí se soklem a hranolovou korunní římsou, členěno dvěma šestitabulkovými dvoukřídlovými okny světnice, vjezdovými vraty návratí s rovným nadpražím. Nadokenní římsy zjednodušena do plochých pásků. Po pravé straně návratí soutka krytá nízkou zídkou navazující na průčelí. Průčelí do zadní uličky je hladké, s dřevěnými dvířky do podstřeší.

Opadáva omítka.

Střecha nad světnicí a návratím sedlová se hřebenem rovnoběžným s uličním průčelím, nad světnicí jednostranně zvalbenou a dále pokračující jako sedlová nad dispozičním jádrem a hospodářskou částí za světnicí. Krytina - bobrovka.

Dům je zděný převážně z nepálených cihel.

Stavební historie:

Dům je součástí parcelační domkářské zástavby v Hliníkách, kterou ještě mapa stabilního katastru v r.1827 nezachycuje. Jeho dochovaná stavební podoba svým stářím pravděpodobně nepřesahuje polovinu 19.století.

Průčelí upravováno na počátku 20. století.

Hodnocení:

Archaicky vyhlížející dům s návratím s hodnotným vernakulárním průčelím z počátku 20.století. Hmotově a dispozičně tradiční stavba bez podstatnějších rušivých zásahů. Součást malebné domkářské zástavby Hliníků.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Dům trpí dlouhodobě zanedbanou stavební údržbou i tím, že není trvale obydlen. Vyžaduje brzkou obnovu, dříve než se jeho stavebně technický stav kriticky zhorší. (Jako hliněná stavba vyžaduje především ochranu proti vlhkosti.) S tím souvisí i nalezení vhodného využití. Případným stavebním zásahům musí předcházet doplnění stavebně historického průzkumu, z jehož poznatků je třeba následně vycházet.

Při rehabilitaci stavby je zapotřebí zachovat v co největší možné míře autentickou hmotu stavby a architektonický detail. Je přitom třeba respektovat její hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh.

Přízemní domek situovaný v boční uličce Hliníků, paralelní s ulicí Hradištskou.

Má hloubkově orientované dispoziční jádro, k němuž je vedle světnice v uličním křídle připojena síň a návratí.

Uliční průčelí s profilovanou korunní římsou, je členěno dvěma okny světnice, vstupními dveřmi síně dřevěnými s nadsvětlíkem s rovným nadpražím a plechovými vjezdovými vraty s rovným nadpražím. Průčelí rámováno plochým lisénovým pásem v omítce, který obíhá i kolem oken a dveří a zalamuje se v jejich horní třetině, kde odděluje dolní část s hladkou omítkou od horní s omítkou plastickou. V nadpraží klenák.

Střecha sedlová se hřebenem rovnoběžným s uličním průčelím s dvoudrážkovou pálenou krytinou.

Vnitřní prostory plochostropé.

Stavební historie:

Dochovaná stavební podoba domu nepřesahuje svým stářím počátek 20.století.

Hodnocení:

Hmotově a dispozičně tradiční dům. Novodobá kvalitní stavitelská práce navazující na tradiční lidovou architekturu a funkční a dispoziční uspořádání obytného stavení zemědělské usedlosti.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Je přitom třeba respektovat hmotový, půdorysný i prostorový rozvrh stavby i hodnotné průčelí, které vyžaduje výměnu plechových vrat za atypické dřevěné, odpovídající tradičnímu charakteru stavby.

Zděná hranolová patrová zvonička, je situována ve vnitřním prostoru návsi před č.211.

Patro odděleno profilovanou masivní kordonovou římsou, profilovaná korunní římsa s vlysovým pásem. Odsazený sokl. V přízemí slepá okna a na jižní straně vstupní klasicizující vstupní dveře částečně prosklené dvoukřídlové s rovným nadpražím. Nad dveřmi nad kordonovou římsou oddělující patro prosklená nika segmentově zakončená se soškou Panny Marie. Otvory v patře půlkruhově zakončené. V horní části se žaluziemi. Přímé parapetní římsy. V patře trámový strop.

Střecha stanová, nad ní navazuje zvonicevý nástavec hrázděné konstrukce (dřevěné prvky oplechované?), tento s horní stanovou stříškou, završená makovicí s křížem. Krytina - glazovaná barevná bobrovka.

Stavební historie:

Obecní zvonice, vystavěná v 80. - 90.letech 19.století zednickým a tesařským mistrem Jiřím Daňkem. Roku 1912 byla opravena. Zvon na zvonici pochází údajně z ostrožského kostela.

Hodnocení:

Návesní zděná hranolová zvonička, hodnotná drobná architektura z konce 19.století, výrazně se uplatňující v prostoru návsi.

Doporučujeme podat MK ČR návrh na prohlášení za kulturní památku.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Je třeba jí a jejímu výtvarnému uplatnění věnovat náležitou pozornost při úpravě prostoru návsi. K její případné obnově lze použít původní plánovou dokumentaci.

odkaz na starší dokumentaci:

OA:

- "plán na vystavení nové Zvonice patřící slavné obci Kvačické", Jiří Daňek, zednický mistr v Uherském Ostrohu, 1886, opravil stavitel Sedláček v Uherském Hradišti 1891, obsahuje půdorysy, pohled a řez.

Hranolová zděná zvonice s hrázděným zvonicevým nástavcem.

Na východním konci obce, kolmo orientovaná ke komunikaci.
Na obdélném půdorysu, trojdílná.

Hlavní průčelí se třemi výklenky. V každém oltář s plastikou, v prostředním svatý Jan Nepomucký, v levém pieta, v pravém sv.Šebestián.

Hlavní západní průčelí členěno plochými svislými lisénovými svislými pásy a vodorovným vlysovým pásem pod profilovanou korunní římsou. Profilovaná korunní římsa krytá jednou řádkou bobrovky. Tři půlkruhově zaklenuté otvory nik s olištovanou archivoltou na římsách. Jednotlivé kaple mají dvoukřídlové dřevěné novější dveře částečně prosklené. Odstupňovaný sokl. Průčelí je završeno atikovým obdélným nástavcem ve střední části odstupňovaně zvýšené. V ose nahoře litinový kříž.

Průčelí má nevhodnou tvrdou stříkanou omítku.

Všechny tři prostory zaklenuty plackou s vpadlým štukovým středním zrcadlem.

Stavební historie:

Klasicistní kaple z roku 1832. Socha sv.Jana Nepomuckého stávala dříve na místě domu č.122.

Hodnocení:

Součást souboru drobné sakrální architektury a křížů, dotvářející kulturní krajinu v bezprostředním okolí sídla.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Vyžaduje novou povrchovou úpravu hladkou vápennou omítkou.

Při silnici směrem na Chylice.

Na odstupňovaném soklu. Eklektický s novogotickými prvky. Sokl má po stranách novogotické, mezi nimi ze všech čtyř stran v nikách sochy svatých. Dolní část soklu zakončena římsou se zuborezem. Na horním podstavci nápis *Dokonáno jest.*

Stavební historie:

Kříž z počátku 20.století.

Hodnocení:

Součást souboru drobné sakrální architektury a křížů, dotvářející kulturní krajinu v bezprostředním okolí sídla.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Je třeba mu a jeho výtvarnému uplatnění věnovat náležitou pozornost při úpravách komunikace vedoucí z Ostrohu.

Situována při cestě směrem na Ostrožskou Lhotu.

Zděná hranolová boží muka. Mají na nárožích pilastry s hlavicemi nesoucími profilovanou římsu. Stojí na okoseném soklu. Nad římsou užší hranolový nádstavec, oddělený stříškou. Je završený jehlancovou stříškou ve vrcholu plechový kříž. Stříšky jsou obě kryty plechem. Ve všech stěnách kromě jižní mezi pilastry niky půlkruhové zaklenuté konchou a nad nimi vpadlé čtvercové pole. Vpadlá čtvercová pole i na všech stěnách nástavce. V jižní stěně nika v horní části zazděná a opatřená prosklenými dvířky. Nevhodná stříkaná břizolitová omítka a nový betonový okapní chodníček.

Stavební historie:

Boží muka jsou na stejném místě zachycena mapou stabilního katastru z r.1827. Jejich dochovaná stavební podoba však pravděpodobně nepřesahuje polovinu 19.století. Poslední úpravy v 90.letech století dvacátého. Dnes oddělena od Hliníků dráhou.

Hodnocení:

Boží muka, stavba lidového charakteru ze druhé poloviny 19.století, znehodnocená povrchovou úpravou. Součást souboru drobné sakrální architektury a křížů, dotvářející kulturní krajinu v bezprostředním okolí sídla.

Doporučení pro obnovu a rekonstrukci:

Vyžadují novou povrchovou úpravu hladkou vápennou omítkou a náhradu plechové krytiny střechy za pálenou. Je žádoucí kultivovaně upravit i neutěšené okolí božích muk s parazitními boudičkami